

Tato práce se zabývá aktuálním jazykovým kontaktem češtiny a romštiny, konkrétně pak vlivem češtiny na romštinu.

Kontakt zmíněných jazyků netrvá o mnoho déle než šest desítek let. Samotný jazykový vliv češtiny na romštinu tedy není tak masivní jako vlivy předchozích kontaktních jazyků severocentrálního dialektu – maďarštiny a slovenštiny.

Práce se opírá o analýzu dvou nahraných rozhovorů mezi autorem této práce a rodilou mluvčí daného dialektu, která patří ke druhé generaci Romů narozených již v českých zemích. Mluvčí tedy má pouze omezený nebo žádný kontakt s předchozím kontaktním jazykem.

V úvodu tato práce shrnuje základní sociolingvistické faktory související s kontaktní situací a to jak obecně, tak v konkrétním případě respondentky.

Stěžejním bodem práce je popis hranice mezi adaptovanou lexikální výpůjčkou a (ne-adaptovanými) jedno- a víceslovnými úseky češtiny v romském textu.

Jednotlivé oddíly se zabývají gramatickými slovy, diskurzivními markery, „institucionálními“ / „kulturními“ přejímkami, jazykovou alternací mezi větou a dovětkem (tag switching) a dalšími důvody jazykových alternací v rámci konkrétní promluvy.